

Mál nr. 385/2009

**M
og
váttryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.**

Starfsmaður féll ofan af þaksperru í nýbyggingu þann 5.6.2008.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 4.11.2009, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 17.11.2009.

Málsatvik.

M var við störf á vegum vinnuveitanda síns, V, í nýbyggingu í Kópavogi. Hann mun hafa verið að vinna ofan á þaksperrum, er hann af einhverjum ástæðum féll um 3 m niður á steinsteypa gólfplötu. Við það hlaut hann áverka á höfði og samfallsbrot á hrygg.

Í skýrslu Vinnueftirlits ríkisins um slysið segir að M hafi verið að slá upp undirslætti fyrir loftplötu. Hann hafi verið uppi á undirslættinum og verið að leggja þverbita ofan á burðarbita undirsláttarins. Engar fallvarnir hafi verið notaðar og M hafi ekki verið með hjálm á höfði. Ekki sé ljóst hvað hafi gerst. Hjálmar hafi verið tiltækir á staðnum, en verið gamlir og úr sér gengnir og af þeim sökum ekki fýsilegir til notkunar. Orsök slyssins var talin sú að engar fallvarnir hafi verið til staðar. Gefin voru fyrirmæli um úrbætur: Annars vegar að vinnu skyldi hagað þannig að komið væri í veg fyrir fallhættu og hins vegar að hjálmar skyldu endurnýjaðir og gengið fast eftir að bæði stjórnendur og starfsmenn notuðu þá undantekningarlaust. Auk almennra fyrirmæla í 13. og 37. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum er vísað til gr. 9.1. í A. hluta IV. viðauka með reglum nr. 547/1996 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggisráðstafanir á byggingarvinnustöðum og við aðra tímabundna mannvirkjagerð, en þar er kveðið á um að starfsmenn við byggingarvinnu skulu m.a. nota öryggishjálms. Einnig er vísað til gr. 21.1. í B. hluta viðaukans um að á vinnuflötum, verkpöllum, göngubrúum o.s.frv. skulu vera handrið, ef hæðin er meiri en 2 m frá jörð eða öðrum fleti og skal handrið vera alls staðar þar sem hætta getur verið á að menn falli niður.

M hefur krafist fullra bóta úr ábyrgðartryggingu V hjá váttryggingafélaginu X. X hefur á hinn bóginn einungis viðurkennt bótaskyldu að 2/3 hlutum. Ber X m.a. fyrir sig að M hafi átt að tína þverbitana upp á burðarbita undirsláttarins. Svo virðist sem hann hafi sjálfur ákveðið að klifra upp á undirsláttinn án þess að ætlast hafi verið til þess.

Álit.

Gögn málsins um tildrög slyssins eru af mjög skornum skammti. Engar skýrslur liggja fyrir af M um það hvernig slysið bar að höndum. Engar skýrslur eru heldur af verkstjóra eða öðrum fyrirvarsmönnum V m.a. um þær framkvæmdir sem þarna áttu sér stað, verk það sem M vann við er hann slasaðist og hvernig verkstjórn var háttáð á vinnustaðnum. Samkvæmt niðurstöðu Vinnueftirlitsins á orsökum slyssins þykir þó ljóst, og er reyndar óumdeilt með aðilum, að V ber ábyrgð á slysinu sökum þess að öryggisráðstafanir voru með ófullnægjandi hætti á vinnustaðnum. Snýst ágreiningsefnið um það hvort skerða beri bætur til M vegna meðábyrgðar hans á slysinu. M fór upp á burðarbita undirsláttarins þrátt fyrir að þeir lágu þar lausir og fallvarnir voru engar. Ekki liggur fyrir hvert var erindi M upp á burðarbitana í umrætt sinn. Hann mátti gera sér grein fyrir að hættulegt var að fara upp á lausa bitana eins og aðstæður voru. Með því sýndi hann nokkuð gáleysi og ber því einnig nokkra ábyrgð á slysinu. Eftir atvikum öllum þykir rétt að skerða bætur úr ábyrgðartryggingunni um 1/3 hluta vegna meðábyrgðar hans.

Niðurstaða.

Tjón M bætist að 2/3 hlutum úr ábyrgðartryggingu V hjá X.

Reykjavík, 8. desember 2009.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.